

позитивного емоційного фону та швидкому вивченню вправ, не стомлюючи дитину багатократним повторенням фахівці пропонують формувати навичку плавання у дітей дошкільного віку шляхом включення в програму занять різних елементів гри [11, 1, 6]. Використання ігрового методу на заняттях з навчання плаванню є необхідністю в даному процесі. Ігровий характер навчання відображає необхідність уважного, вимогливого, але в той же час невимушеного й лагідного підходу до дітей, обумовлює живу участь керівника в процесі навчання [11, 12]. Рухливі ігри сприяють формуванню моральних якостей, розвитку й вдосконалення моторики дітей. Особливістю проведення ігор у воді є навчання в незвичному для дитини водному середовищі. Інший температурний режим (температура води завжди нижче температури повітря), щільність води, хлорування, рефракція (переломлення світлових променів у воді, як через лінзу) – все це, може викликати переляк на перших заняттях [9, 5]. А в процесі гри дитина захоплена її сюжетом, змаганням з іншими дітьми, тому ознайомлення з водним середовищем може пройти більш швидше та ефективніше. Є.Н. Карпенко, Т.П. Короткова, Є.Н. Кошкодан вважають ігровий метод обов'язковою методичною вимогою початкового навчання плаванню і пропонують певну класифікацію ігор. Вона включає ігри для освоєння з водою, ігри з зануренням у воду, ігри з відкриванням очей у воді, ігри для навчання диханню, ігри на спливання і лежання на воді, ігри, що містять елементи ковзання та ігри зі стрибками у воду [6]. Аналіз програм фізкультурно-оздоровчих занять з плавання в дитячих навчальних закладах інструкторів з плавання Е. В. Тарасюк, Г. Д. Зонкович та Е. А. Щелканової та ін., показав, що фахівці використовуючи сюжетно-рольові ігри, надають їм змагальної спрямованості. За свідченнями фахівців [17, 9, 16] організація ігор у воді пов'язана з певними труднощами, насамперед, з особливостями водного середовища. Необхідно відзначити також, що проблеми використання ігор у воді пов'язані зі складністю дозування різних компонентів навантаження під час занять. У зв'язку з тим, що ігри несуть у собі дуже великий заряд енергії у фізичному та емоційному плані, більшість інструкторів в дитячих навчальних закладах проводять їх в кінці занять, приділяючи їм не більше 10 хвилин [4]. Н.Ж. Булгакова та Р.В. Кууз відзначають потребу в розробці таких варіантів ігрових сюжетів, які можна реалізувати в умовах водного середовища, що дозволяють регулювати рівень навантаження в процесі занять, і в той час будуть цікаві, зрозумілі і відомі дітям дошкільного віку [1].

ВИСНОВКИ. Плавання сприятливо впливає не тільки на фізичний розвиток дитини, а й на формування її особистісних якостей: наполегливості, дисциплінованості, сміливості, самостійності та цілеспрямованості. Одночасно з навчанням плаванню дітям прищеплюються вміння та навички самообслуговування, що дуже важливо для їх всебічного розвитку. Використання ігор також в значній мірі може сприяти покращенню та прискоренню процесу навчання, його поживленню, дозволяє подолати водобоязнь, що є однією з важливих проблем початку фізкультурно-оздоровчих занять. Наукового обґрунтування також потребує використання рухливих ігор у воді у фізкультурно-оздоровчих заняттях з плавання, оскільки рухливі ігри є найбільш ефективним засобом фізичного виховання дітей дошкільного віку.

ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ пов'язані з розробкою програми фізкультурно-оздоровчих занять з плавання для дітей молодшого дошкільного віку.

ЛІТЕРАТУРА

1. Bulgakova J. N. Igru y vodu, na vode, pod vodoj / J. N. Bulgakova. – M.: FiS, 2000. – 128s.
2. Vasilyev V. Obuchenie detej plavaniyu / V. Vasilyev, B. Nikitsky. – M.: FiS, 1973. – 240s.
3. Vilchkovskiy E. S. Teoriya i metodyka fizychnogo vychovannya ditej doshkilnogo viku / E. S. Vilchkovskiy, O. I. Kurok. – Vyd. 2-ge. – Sumy : Universytetska Knyga, 2004. – 428 s.
4. Eremeeva L. F. Programa obucheniya plavaniyu detej: metodycheskoe posobyie / L. F. Eremeeva. – SPb.: Izdatelstvo «Detstvo – PRESS», 2005 – 112 s.
5. Kardamonova N. N. Plavanie: lechenie i sport / N. N. Kardamonova. – Seriya "Panacea", Rostov-n / D: Fenix, 2001 g. – 320 s.
6. Karpenko E. N. Plavanie: igrovoj metod obuchenie / E.N. Karpenko, T. P. Korotkov, E. N. Koshkodan. – M.: Olympia Press; Donetsk: Prostranstvo, 2006. – 48s.
7. Litovchenko G. Plavannya: Navch. posib. / G. O. Litovchenko. Chernigov: CHDPU im. Shevchenko, 2005. – 121 s.
8. Mosunov D. F. "Kak preodolet vodoboyazn" / D. F. Mosunov. – SPb.: "PLAVYN", 1998 – 35s.
9. Nosarchuk L. M. Plavannya: Navch.-metod. posib. / L. M. Nosarchuk, B. D. Rozputnyak, S. A. Savchuk; red.: O. Gordiyuk; Lutz. nats. tehn. un-t. – Lutsk, 2011. – 139 s.
10. Osokina T. I. Obuchenie plavaniyu v detskom sadu: kn. dlya vospitatelej det.sada i roditelej / T. I. Osokina, E. A. Timofeeva, T. L. Bogina – M.: Prosveshchenie, 1991 – 159 s.
11. Pyschukova N. G. Obuchenie plavaniyu detej doshkolnogo vozrasta.: zanyatiya, igry, prazniki. / N. G. Pyschukova. – M.: Scriptorij, 2008. – 128 s.
12. Protchenko T. Y. Obuchenie plavaniyu doshkolnikov i mladshyh shkolnikov: practicheskoe posobie. / T. A. Protchenko, Y. A. Semenov. – M.: Ayrys-Press, 2003 – 80 s.
13. Chernyaev E. G. Uchite detej plavat / E. G. Chernyaev, V. I. Chepelev. – K., 1984. – 80 s.

Новицький Ю. В.

Національний технічний університет України "КПІ"

ДЕТЕРМІНАЦІЙНІ ВІДНОСИНИ ПРОЯВІВ ОСОБИСТОСТІ В ФОРМУВАННІ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Розглянуто детермінаційні відносини компонентів соматичного та психічного здоров'я студентів в системних взаємодіях формування культури здоров'я. Проаналізовано детермінаційні залежності гендерних проявів фенотипічних, психомоторних, інтелектуальних та комунікативних ознак, що визначають психосоматичний статус

в системних взаємодіях реалізації потреб студентів. Визначено статистично достовірні гендерні відмінності в динаміці проявів психосоматичних ознак за період навчання.

Ключові слова: фенотип, індекс маси тіла, психосоматичні прояви, культура здоров'я.

Новицкий Ю.В. Детерминационные отношения проявлений личности в формировании культуры здоровья студенческой молодежи. Рассмотрены детерминационные отношения компонентов соматического и психического здоровья студентов в системных взаимодействиях формирования культуры здоровья. Проанализированы детерминационные зависимости гендерных проявлений фенотипических, психомоторных, интеллектуальных и коммуникативных признаков, определяющих психосоматический статус в системных взаимодействиях реализации потребностей студентов. Определены статистически достоверные гендерные отличия в динамике проявлений психосоматических признаков за период учёбы.

Ключевые слова: фенотип, индекс массы тела, психосоматические проявления, культура здоровья.

Novitskij Yurij. Determination relations of personality expression in the process of students' health standards forming. Examination of relations of somatic and psychical health components of students in systematic interaction of health standards forming process. Analysis of determination dependency of gender phenotypic, psychomotor, intellectual and communicational characters expressions that identify psychosomatic status in systematic interactions of students needs realization. For the analysis of somatic status the calculations of index of body weight were taken, that reflects influence of genetic factors and factors of method of life on individuality. As indexes of mental condition of personality the results of anonymous questionnaire of students were taken on methodology of V.M. Rusalova. The private was used, and also plural cross-correlation and determination analysis by means of package of electronic softwares of STATISTIKA. On an example 258 students of initial courses and 146 master's degrees of 6th course there was a dynamics of changes of the combined influence of the somatic state and psychical displays in psychomotor, intellectual and communicative spheres of realization of necessities under influence of educational technologies during the period of studies. Their application did not influence on the change of gender differences only in the display of psychomotor endurance and somatic state. For men with surplus body weight psychosomatic status is under influence of psychomotor and intellectual activity. For men with insufficient mass - under influence of communicative activity and indefinite factors. For women with surplus mass under primary influence of indefinite factors, and among persons with insufficient mass - under influence of intellectual and communicative activity.

Key words: phenotype, body mass index, psychosomatics expressions, health standards.

Постановка проблеми. Сучасний стан і перспективи розвитку суспільства в великій мірі залежать від вирішення багатьох проблем, серед яких вирішення питань оздоровлення населення та формування здоров'я молодих людей – носіїв потенціалу нації в широкому розумінні цього значення, безумовно ґрунтується на задоволенні біологічних та соціальних потреб людини [5]. Аналіз поняття “здоров'я” та розгляд здоров'я в якості феномена та потенціалу існування [4, с. 250] надає можливість розуміння його з погляду об'єктивного та повноцінного задоволення особистих потреб за багатьма складовими – фізіологічними, психологічними, соціальними і т. ін. Для підтримки здоров'я на біологічному рівні необхідне задоволення біологічних потреб через харчування та відповідну ритмічність активності та відносного спокою. На фізіологічному – повноцінне функціонування організму в системній взаємодії органів. На соціальному – особистісна захищеність суспільством та державними інституціями. Але всі компоненти індивідуального здоров'я людини інтегруються психічними проявами особистості з виділенням їх в окремий психічний компонент здоров'я. Але, розглядаючи людину як особистість, що будує своє здоров'я на шляху професійного та суспільного розвитку на основі реалізації особистісних потреб, необхідно брати до уваги деякі аспекти, що вказують на системність взаємодій в такій самореалізації. Розгляд ієрархічної структури потреб людини [5] через системну взаємодію її рівнів надає можливість розглядати біологічний рівень розвитку [1, с. 159] через взаємодію його основних підсистем. В контексті значення та ролі фізичної активності в формуванні культури здоров'я особистості це стосується взаємодії органічних (фізіологічних) потреб з потребою в русі. Рухова активність притаманна всім живим істотам, а її прояви (швидкість, витривалість, пластичність) у людини формуються на фенотипічно-адаптивному рівні розвитку [4, с. 248] і, таким чином, в якості системоутворюючого фактора формує систему детермінаційних залежностей: прояв рухової активності – реалізація органічних (фізіологічних) потреб – формування системи забезпечення на органному та системному рівнях організму – вдосконалення системи управління переліченими чинниками – формування мотиваційних складових для досягнення визначеної мети (самореалізації). Рухова активність людини проявляється вже в утробі матері і в подальшому детермінує активність в реалізації органічних потреб в харчуванні, відпочинку, виділенні продуктів обміну речовин і т. ін. Спільна їх взаємодія детермінує розвиток фізіологічних та біохімічних систем, що забезпечує відповідну системність в формуванні соматичного здоров'я та фізичної працездатності. Взаємодія перелічених компонентів поєднана управлінською функцією різних відділів ЦНС через прямі та зворотні впливи один на одного. Найвищі відділи ЦНС відповідають за адекватність рухових актів в змінах оточуючого середовища та діяльність психічних центрів в задоволенні індивідуальних або соціальних потреб особистості та в подальшому визначають формування тих чи інших цілей в сферах життєдіяльності. Таким чином ми підійшли до узагальненого розуміння базової ролі фізичної (рухової) активності в формуванні культури здоров'я. Адже не всі фахівці в галузі фізичної культури уявляють первинне визначення терміну “культура”, який з латинської мови (cultura) несе значення покращення, перетворення, оброблення, виховання, розвитку і т. д. Тобто культура здоров'я особистості – процес виховання, розвитку, перетворення та покращення в системних відносинах рухової активності та задоволенні особистісних потреб на різних рівнях онтогенезу. Культура виражається у формах організації життя і є умовою суспільного буття людини. Логіка побудови викладеної тези

вказує на широко відомий факт, що культура здоров'я відбивається способом життя особистості. Її критерієм, в переважному значенні, можуть виступати показники соматичного та психічного здоров'я. Необхідно відмітити, що на різних етапах розвитку особистості детермінаційні відносини між чинниками культури здоров'я змінюють свій вплив. Якщо на фенотипічно-адаптивному переважний вплив мають генетичні фактори та фактори середовища існування, до якого адаптується особистість, на біологічному – шляхи реалізації біологічних та соціальних потреб в реалізації задатків через педагогічно-виховні методи їх розкриття, то на особистісному – ступінь самоусвідомлення своїх потреб та шляхів їх реалізації в досягненні особистісної мети, яка відбиває сформованість здорового стану особистості [3, с. 113; 4, с. 254]. Критерієм відповідності обраних шляхів побудови індивідуального здоров'я, в контексті викладеного погляду на проблему, можуть виступати соматичний та психічний стан індивідууму.

Завдання дослідження. Спираючись на системну взаємодію сфери потреб з фенотипічними та психофізіологічними проявами особистості, були поставлені задачі визначити гендерні особливості в проявах індивідуальних властивостей в реалізації психомоторних, інтелектуальних, комунікативних потреб, а також їх взаємний вплив на психосоматичний стан в системі міжрівневих відносин компонентів культури здоров'я.

Організація дослідження та отримані результати. В дослідженні приймали участь 258 студентів 1-2-го та 146 магістрів 6-го курсу Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут" віком від 17 до 23-х років, що віднесені за станом здоров'я до основної медичної групи і не займалися спортом. Дослідження проводилось в 2 етапи: на I-му в 2007-2008 навчальному році аналізувались вказані показники серед 99 юнаків та 159 дівчат різних спеціальностей. На II-му в 2012-2013 навчальному році ті самі показники аналізувались на прикладі осіб, що потрапили до магістерської підготовки після 4-5 років навчання (68 юнаків та 78 дівчат).

Особливості психічного здоров'я визначались за ступенем прояву властивостей в реалізації потреб та схильностей через такі ознаки як витривалість, швидкість та пластичність в психомоторній, інтелектуальній та комунікативній сферах життєдіяльності. Вони визначались через анонімне анкетування за методикою В. М. Русалова, яка дозволяє оцінювати їх прояв через особисті уподобання, звички, традиції і т. ін. В якості ознак соматичного здоров'я були проаналізовані найбільш доступні росто-вагові показники через розрахунок індексу маси тіла (індекс Кетле). Він є один з найбільш інтегративних показників впливу генетичних [6, с. 51; 7, с. 1483; 8, с. 193] та середовищних факторів на стан соматичного здоров'я особистості. В якості психосоматичного статусу осіб з надлишковою та недостатньою масою тіла були обрані показники множинних кореляційних зв'язків між обраними компонентами психічного та соматичного здоров'я, які дозволили розрахувати коефіцієнти множинної детермінації – показника сукупного впливу обраних ознак на один із залишкових. Статистичний аналіз отриманих результатів відбувався за допомогою пакету електронних програм STATISTIKA. Аналіз отриманих даних дав змогу визначити, що період навчання змінив групові показники індексу маси тіла між особами 1-2-го та 6-го курсів незалежно від статі через незначне зменшення кількості осіб з недостатньою масою тіла ($t = 2,45$; $P < 0,05$). Такий факт може відбивати особливості фенотипічного адаптування до студентського середовища існування в способі життя. Такі зміни за період навчання можна пояснити не тільки біологічним закінченням процесу формування тілобудови молодих людей, але і реагуванням на спосіб життя такого інтегративного показника соматичного здоров'я, як маса тіла із змінами в накопиченні жирового та м'язового компонентів [2, с. 207]. Цей факт цілком зрозумілий через зменшення проявів психомоторної активності в період реалізації освітянської парадигми під впливом особистісної вмотивованості на обрання фахової підготовленості. І протягом навчання, поступово, відносно активний руховий режим замінюється на вимушену гіподинамію в процесі самоактуалізації майбутнього фахівця та особисте відношення до фізичної активності в якості запоруки фізичного здоров'я. Визначення статистично достовірних відмінностей в показниках індексу маси тіла (ІМТ) у студентів початкових та випускових курсів виявило достовірну різницю у представників як чоловічої так і жіночої статі ($P < 0,05 - 0,01$). В рамках дослідження залежностей між проявами соматичного та психічного здоров'я ми свідомо відійшли від аналізу функціональних проявів працездатності студентів, які характеризуються достовірним зменшенням відносного МСК та м'язової маси саме серед студентів чоловічої статі [2, с.205]. Стосовно психічного компоненту в формуванні культури здоров'я, застосована методика визначення особливостей активності в психомоторній, інтелектуальній та комунікативній сферах діяльності дозволила охарактеризувати особистісні властивості з визначенням схильності до прояву різних рівнів швидкості, пластичності та працездатності психічних процесів та їх зв'язки з соматичним станом. Для цього студенти були поділені за розрахунками ІМТ на групи вище і нижче його середнього значення з подальшим визначенням кореляційних відносин зі своїми проявами психомоторної, інтелектуальної та комунікативної сфер діяльності. Через розрахунки множинної регресії та частинних коефіцієнтів детермінації 4-го порядку визначились впливи обраних показників один на одного з їх вкладом в психосоматичний статус у осіб з ІМТ вище та нижче середнього значення (рис. 1, 2). Розрахунок відмінностей за проявами психомоторної швидкості, пластичності та витривалості через визначення t-критерія Стьюдента виявив відсутність їх достовірності ($t = 0,5-1,15$; $P > 0,05$) між представниками початкових та випускових курсів. Цей факт можна пояснити не стільки низькою ефективністю існуючої системи фізичного виховання скільки відсутністю сформованої вмотивованості до видів рухової активності в побуті студентської молоді протягом періоду навчання. Цілковито зрозумілим є факт, що тривалість та активність збудження в психомоторних центрах дає можливість підтримувати активність м'язової системи в рухових проявах, що кінець кінцем, формує соматичні ознаки або будову тіла. Порівняння факту відсутності відмінностей в проявах психомоторної активності з фактом достовірності відмінностей в ознаках соматичного здоров'я на прикладі росто-вагових показників між початком навчання та періодом його закінчення, дозволяє прийти до висновку про домінуючий вплив способу життя через реалізацію органічних потреб в їжі та формах відпочинку сумісно з комунікативними проявами в студентському середовищі. Комунікативні відносини формують вмотивованість до шляхів реалізації потреб як в фізичній так і в інтелектуальній активності і відбивають індивідуальні, а в контексті проведеного дослідження групові гендерні особливості.

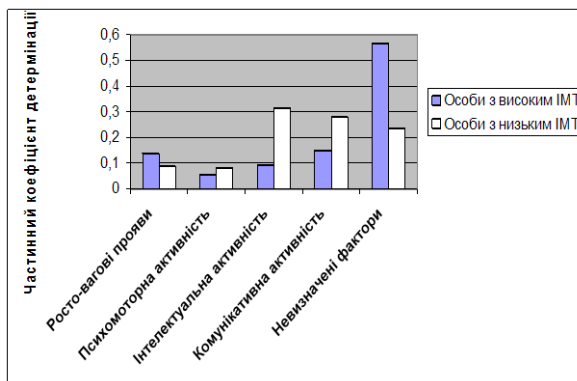

Рис. 1. Вклад психічних проявів студентів жіночої статі в множинну детермінаційну залежність психосоматичного статусу.

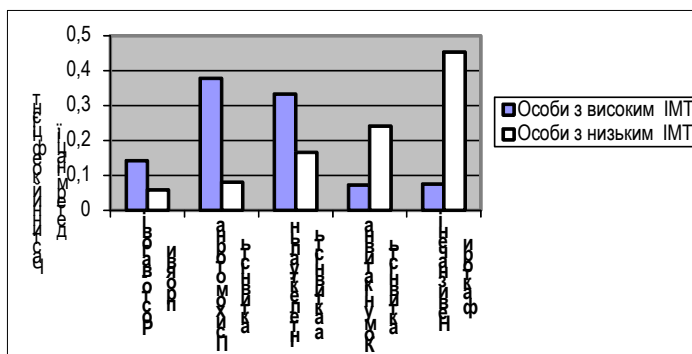

Рис. 2. Вклад психічних проявів студентів чоловічої статі в множинну детермінаційну залежність психосоматичного статусу.

Їх аналіз визначив достовірну відмінність на початку навчання не тільки в соматичному компоненті, а також в витривалості моторної, інтелектуальної та комунікативної діяльності, швидкості психомоторної та комунікативної та пластичності комунікативної. За період навчання такі відмінності звузились лише до сфер витривалості в психомоторній діяльності та соматичного компоненту (табл. 1).

Таблиця 1

Показники достовірності гендерних відмінностей в компонентах психічного та соматичного стану студентів

Психосоматичні прояви	Курс	t-крит.	P	V (%)
	Витривалість психомоторна	1-2	4,52	< 0,001
	6	2,82	< 0,01	18,07-20,13
Витривалість інтелектуальна	1-2	2,31	< 0,05	15,67-16,11
	6	1,08	> 0,05	16,34-14,12
Витривалість комунікативна	1-2	4,03	< 0,001	22,46-18,67
	6	0,79	> 0,05	23,00-21,22
Швидкість психомоторна	1-2	2,51	< 0,05	18,08-16,87
	6	1,46	> 0,05	17,64-20,42
Швидкість інтелектуальна	1-2	1,65	> 0,05	17,02-15,76
	6	1,91	> 0,05	16,14-16,53
Швидкість комунікативна	1-2	3,30	< 0,001	11,95-9,24
	6	1,20	> 0,05	10,02-8,75
Пластичність психомоторна	1-2	1,45	> 0,05	16,15-14,41
	6	0,85	> 0,05	15,50-16,22
Пластичність інтелектуальна	1-2	0,22	> 0,05	14,40-15,73
	6	0,34	> 0,05	16,66-15,17
Пластичність комунікативна	1-2	2,72	< 0,01	19,14-18,77
	6	0,57	> 0,05	21,31-14,87
Росто-вагові показники (індекс маси тіла)	1-2	2,17	< 0,05	13,29-13,12
	6	5,28	< 0,001	13,16-12,40

ВИСНОВКИ

1. За період навчання в специфічних умовах набуття фахової освіти обрані компоненти соматичного та психічного здоров'я змінюють свій вплив на психосоматичний статус студентів технічного навчального закладу.

2. Виявлені на початку навчання гендерні відмінності в проявах загальної психомоторної, інтелектуальної, комунікативної активності та росто-вагових показників студентів за період навчання зберігаються тільки в показниках психомоторної витривалості та індексу маси тіла.

3. Росто-вагові показники студентів в якості критерія соматичного здоров'я проявляють відповідний вплив на обрані компоненти психічного здоров'я:

- психосоматичний стан здоров'я за обраними критеріями у студентів-чоловіків із збільшеною масою тіла знаходиться під переважним впливом психомоторної та інтелектуальної активності, з відносно зменшеною масою під переважним впливом комунікативної активності та невизначених факторів.

- у студентів-жінок зі збільшеною масою – переважно під впливом невизначених факторів, а серед жінок зі зменшеною масою під впливом інтелектуальної та комунікативної активності.

Таким чином, запропонований підхід до аналізу залежностей в стані психосоматичного здоров'я та методи обробки отриманих даних дозволяє використовувати їх в аналізі вікових, фахових та інших групових відмінностей в системі формування культури здоров'я.

Навчальна парадигма в якості сукупності освітянських технологій та методів набуття професійних компетенцій в обраній спеціальності за період навчання веде до свого детермінуючого впливу на прояви індивідуальності студентів в комунікативній, інтелектуальній, психомоторній сферах та відбивається деякими показниками соматичного стану.

ЛІТЕРАТУРА

1. Новицький Ю.В. Акмеологічні чинники спортивного зростання / Ю. В. Новицький // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2009. - № 10. – С. 159-163.

2. Новицький Ю. В. Порівняльна характеристика морфо-функціонального стану студентів за період 1981-2009 рр / Ю. В. Новицький // Науковий часопис НПУ ім. М.П. Драгоманова. – 2010. - Серія 15, Вип. 7. – С. 204-207.

3. Новицький Ю. В. Формування культури здоров'я в галузі фізичне виховання, спорт і здоров'я людини / Ю. В. Новицький // Науковий часопис НПУ ім. М.П. Драгоманова. – 2010. - Серія 15, Вип. 8. – С. 110-113.

4. Новицький Ю. В. Формування культури здоров'я як етап побудови особистої успішності / Ю. В. Новицький // Проблеми формування здорового способу життя молоді: матеріали III Всеукр. Науково-практичної конф., Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2010. - С. 248 – 254.

5. Abraham H. Maslow. Motivation and Personality (2nd ed.) N.Y.: Harper & Row, 1970;

6. Stunkard A. J., Foch T.T., Hrubec Z. A twin study of human obesity/ Journal of the American Medical Association, 1986, 256. - P. 51 – 54.

7. Stunkard A. J., Harris J. R., Pedersen N. L., McClearn G. E. The body-mass index of twins who have been reared apart / New England Journal of Medicine, 1990, 322. - P. 1483 – 1487.

8. Stunkard A. J., Sorensen T.I.A., Hanis C., Teasdale T.W., Chakraborty R., Schull W. J., Schulsinger F. An adoption study of human obesity / New England Journal of Medicine, 1986, 314. - P. 193 – 198.

УДК: 796.071.4

Огнистий А.В., Огніста К.М.

Тернопільський національний педагогічний університет ім. В.Гнатюка

ПОРІВННЯ ПОКАЗНИКІВ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНІСТІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ІЗ СУЧАСНИМИ СВІТОВИМИ СИСТЕМАМИ ОЦІНКИ

У науковій публікації розглядається дефініція „фізична підготовленість”. Мета дослідження полягає в аналізі та порівнянні показників фізичної підготовленості майбутніх педагогів за різними системами оцінки. Виявлено, що рівень показників фізичної підготовленості студентів є надто низьким для того, щоб, ставши фахівцем, здійснювати фізичне виховання дітей на високому професійному рівні. У порівнянні з світовими системами оцінки показників фізичної підготовленості показані результати українськими студентками знаходяться в межах від нульового до середнього рівня і в більшості випадків не відповідають віковим нормам.

Ключові слова: студент, вчитель, фізична підготовленість, тести, фізичні якості.

Огнистий А.В., Огністая К.М. Сравнение показателей физической подготовленности будущих педагогов с современными мировыми системами оценки. В научной публикации рассматривается дефиниция „физическая подготовленность”. Цель исследования – заключается в анализе и сравнении показателей физической подготовленности будущих педагогов за разными системами оценки. Обнаружено, что уровень показателей физической подготовленности студентов является слишком низким для того, чтобы, став специалистом осуществлять физическое воспитание детей на высоком профессиональном уровне. В сравнении с мировыми системами оценки показателей физической подготовленности показаны результаты украинскими студентками находятся в пределах от нулевого к среднему уровню и в большинстве случаев не удовлетворяют возрастным нормам.

Ключевые слова: студент, учитель, физическая подготовленность, тесты, физические качества.

Ognistiy A.V., Ognista K.M. Comparison of indexes of physical preparednes of future teachers with modern